

ІНОПІН Євген Васильович (16. 08. 1923, м. Белозерськ Вологод. обл., РФ — 30. 01. 2003, Харків) — фізик. Доктор фізико-математичних наук (1965), професор (1970). Заслужений діяч науки УРСР (1978).

Учасник 2-ї світової війни. Закін. Харків. університет (1952). Від 1953 — у ННЦ «Харків. фіз.-тех. інститут» НАНУ: нач. відділу (1973–76) і лаб. (1983–97) теорії ядра, водночас заст. дир. з наукової роботи (1973–83), пров. н. с. (від 1997). Співавтор теорії дифракц. розсіювання адронів ядрами та теорії розсіювання електронів на ядрах. Під його керівництвом здійснено детальні розрахунки масиву ядер. даних за допомогою методу самоузгодженого поля. Зробив вагомий внесок у розвиток теорії несферичності легких атом. ядер. У межах конституйов. кварк. моделі виконав розрахунки в теорії структури баріонів, їх ширин у процесах розпаду (баріонні резонанси) та за ін. параметрів.

Основні праці

Рассеяние электронов и альфа-частичная модель ядра // ЯФ. 1965. № 2; Метод Хартрі-Фока в теорії ядра. К., 1982; Лінійні резонансні прискорювачі електронів // Нариси з історії розвитку ядер. фізики в СРСР. К., 1982; Прямі ядерні процеси при середніх енергіях // Дифракц. взаємодії адронів з ядрами. К., 1987 (усі – співавт.).

М. Ф. Шульга

Бібліографічний опис:

Інопін Євген Васильович / М. Ф. Шульга // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-12348>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).